

Til § 11.

Stk. 1 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til SL § 17, stk. 1.

Stk. 2 svarer til SL § 17, stk. 2. Den indbyrdes sideafstand, 565 m mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser) foreslås gældende for alle sådanne redskaber, som måler 20 m i ringen eller derover imod hidtil 25 m i ringen eller derover, idet praktiske fiskerimæssige grunde taler herfor.

Stk. 3 svarer til SL § 17, stk. 5, der regulerer afstanden mellem „små“ bundgarn (under 20 m i ringen) og „store“ bundgarn (over 20 m i ringen). Afstanden mellem redskaber af disse to arter er foreslået forhøjet fra 250 m til 300 m målt mellem redskabernes nærmeste dele. „Små“ bundgarn vil herefter ikke som hidtil kunne sættes mellem opstillinger af „store“ bundgarn, der har den normale indbyrdes afstand på 565 m og forvolde skade på fiskeriet fra disse.

Stk. 4 svarer til SL § 17, stk. 4, 1. og 2. pkt. Det er fastslået, at alle sådanne faststående redskaber, der er tjenlige til fangst af stimfisk, bortset fra bundgarn og bundgarnslignende ruseredskaber under 20 m i ringen, jfr. stk. 3, og silde- og makrelnedgarn, jfr. stk. 4, 2. pkt., uanset størrelsen, skal holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte „store“ bundgarn. Den hidtidige afstand 40 m for alle andre redskaber end de særligt nævnte, i forhold til de „store“ bundgarn, er foreslået forhøjet til 75 m, idet man mener de store bundgarn bør have en stærkere beskyttelse.

Stk. 5. Bestemmelsen er ny og afhjælper den hidtidige mangel på bestemmelser om sideafstanden mellem „små“ bundgarn indbyrdes.

Stk. 6 svarer til SL § 17, stk. 6, dog er afstanden forhøjet fra 50 til 75 m.

Stk. 7 svarer til SL § 17, stk. 7.

Stk. 8. Bestemmelsen er ny og tilsigter at give de stående redskaber en tiltrængt beskyttelse mod beskædigelser som følge af andet fiskeri i umiddelbar nærhed af redskaberne.

Stk. 9 svarer til SL § 17 stk. 8. De hidtidige bestemmelser om ansvaret for det fjernede redskab indtil dettes aflevering til ejeren er udgået, således at spørgsmålet overlades til løsning efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Det er samtidig tydeliggjort, at den endelige afholdelse af omkostningerne ved bortfjernelse af de ulovligt stående redskaber påhviler ejeren af det fjernede redskab, respektive brugeren, uden at der i givet fald bliver tale om et solidarisk ansvar.

Til § 12.

Stk. 1 og 2 svarer til SL § 4, stk. 1. Mindstestørrelsen for redskaber, der omfattes af de heromhandlede, særlige regler for indtagelse og benyttelse, er foreslået sat ned fra 25 m til 20 m i ringen.

Stk. 3. Bestemmelsen er ny. Medens tilkendegivelse af, at en bundgarnsplads ønskes indtaget, hidtil har skullet ske ved en afmærkning på selve pladsen eller på den nærmeste strandbred, jfr. SL § 4, stk. 2, foreslås det nu, at tilkendegivelsen sker ved anmeldelse til fiskerikontrollen. Afmærkning på stedet kan være forbundet med praktiske vanskeligheder og i bevismæssig henseende er en anmeldelse til fiskerikontrollen at foretrække, idet afmærkningen på pladsen kan gå tabt eller fjernes af uvedkommende, eller som det er sket, fjernes med vilje af andre fiskere. Den, der har foretaget afmærkningen, stilles herved bevismæssigt meget dårligt, medmindre afmærkningen er sket i vidners nærværelse.

Stk. 4. Bestemmelsen er ny og giver sikkerhed for, at alle anmeldere får adgang til at fremsætte deres ønsker overfor fiskerikontrollen, der søger at opnå en frivillig ordening, for så vidt en sådan ikke allerede lokalt måtte være opnået. Opnås enighed ikke, foretages lodtrækning.

Stk. 5 svarer til SL § 4, stk. 2, næstsidste og sidste punktum. Aldersgrænsen for deltagelse i lodtrækning er i overensstemmelse med fiskeriorganisationernes ønske foreslået hævet fra 18 til 21 år.

Stk. 6. Den i praksis almindeligt anvendte lodtrækningsform er den såkaldte „serielodtrækning“. Da denne form for lodtrækning virker hensigtsmæssig og giver størst opnåelig retfærdighed foreslås det i stk. 6, at serielodtrækning skal bringes i anvendelse, med mindre $\frac{2}{3}$ af deltagerne i lodtrækningen ønsker anden lodtrækningsform.

Stk. 7 svarer til SL § 4, stk. 4. Bestemmelsen tager i den foreslåede form sigte alene på det forhold, at en fisker ved den årlige erhvervelse af ledige pladser erhverver flere, end han kan og vil bruge. Har afgivelsen ikke fundet sted inden de i stk. 9 fastsatte frister for markering af redskabets hovedpæl, foreslås fulgt den almindelige regel om fri adgang til besættelse af pladsen resten af det pågældende år svarende til, hvad der efter stk. 12 gælder, når en fortrinsret til en plads opgives eller fortabes efter et eller flere års udnyttelse af fortrinsretten, men inden dennes udløb. Hvis den, der i henhold til stk. 7 afgiver en plads, har været eneanmelder, bliver der ifølge forholdets natur ikke tale om lodtrækning og reglen i stk. 12 kommer umiddelbart i anvendelse.